

Таким чином, на сьогодні рівень академічної підготовки випускників медичних вишів є достойним, про що свідчать результати складання ліцензійних іспитів «Крок – 1, 2, 3». Проте на етапі післядипломної підготовки, в ході самостійної практичної діяльності, молоді фахівці дещо дистанціюються від канонів академічної освіти, що не може не впливати на якість лікувального процесу. Професійні спілки та асоціації, що мають достатній розвиток за кордоном, в Україні лише починають об'єднувати під своїми знаменами професіоналів, здатних передавати передовий фаховий досвід, стимулювати розвиток спеціальності і міждисциплінарну інтеграцію, а також правовий супровід лікарів вразі виникнення суперечностей та непорозумінь між пацієнтом, його родиною, і лікарем.

В усьому світі якість медичних послуг знаходиться під контролем професійних асоціацій. Вони здійснюють реагування на лікарську помилку, розробляють протоколи і настанови з метою попередження лікарської помилки. Сьогоднішні реалії певної відірваності лікарів від системи клінічних настанов сформувалися на тлі недосконалого впровадження у систему післядипломної освіти практичних тренінгів та майстер-класів, проведених провідними фахівцями обласних управлінь охорони здоров'я та науковцями медичних вишів. Оскільки нова система охорони здоров'я має на меті удосконалення первинної ланки медичної допомоги, регуляцію фармацевтичного ринку, розбудову нових адміністративно-господарських та правових взаємовідносин у системі медична установа – лікар – пацієнт, тому лікарі мають володіти усім арсеналом знань і умінь та міждисциплінарних підходів в межах чинних стандартів якості надання медичної допомоги задля збереження здоров'я і якості життя своїх підопічних.

Поєднання вивчення основ адміністративно-господарського аспекту діяльності лікаря загальної практики сімейної медицини та наближення фахових майстер-класів безпосередньо до споживача – лікаря первинного контакту, - ось дієва формула перспективи вищої медичної школи і резерв покращення детермінант здоров'я населення в Україні.

Личик Г.З., Тубулкан К.М.

Використання ситуаційних задач під час викладання біологічної хімії в ВНМУ імені Пирогова М.І.

Перед вищою медичною школою поставлені проблеми і перспективи у розробці та реалізації Національної стратегії побудови нової системи охорони здоров'я України на період 2015-2025 р.р.

Для оволодіння студентами клінічних дисциплін передусім потрібна фундаментальна теоретична база розуміння метаболічних процесів в організмі на клітинному і молекулярно-генетичному рівнях. Біологічна хімія якраз і розкриває механізм цих процесів, тому колектив кафедри намагається максимально ефективно донести до студентів ті теоретичні знання, які вони будуть використовувати в своїй професійній діяльності.

Однією із форм перевірки знань студентами основ біологічної хімії є розв'язання ситуаційних задач, які розміщені в Робочих зошитах. Задачі

складені так, щоб максимально пов'язати теоретичні питання теми з виходом у практику.

Наприклад, під час вивчення теми реалізації спадкової інформації (реплікація, транскрипція, трансляція) студентам пропонується обґрунтовано дати відповіді на задачу із застосуванням антибіотиків при лікуванні певних захворювань: «Хворому з діагностованою пневмонією призначений антибактеріальний препарат з групи макролідів – азітроміцин». До цієї задачі ставиться три питання:

1. Інгібітором якого матричного процесу є азітроміцин?
2. Поясніть механізм його антибактеріальної дії.
3. Наведіть приклади антибактеріальних препаратів, які мають схожу дію

Для відповідей на ці питання студент повинен добре знати теоретичний матеріал, викладений у підручниках, і, в першу чергу, лекційний матеріал, в якому лектор детально висвітлює ці питання. Звичайно студентам II курсу, які ще не вивчають фармакологію, дати відповіді на ці питання важко, тому вони повинні зрозуміти важливість відвідування лекцій з біохімії.

Залежно від факультетів наголос ставиться на професійній спеціалізації. Так, на фармацевтичному факультеті більше уваги приділяється обґрунтуванню використанню лікарських препаратів, на медичному – зв'язку з клінічними дисциплінами.

Ситуаційні задачі використовуються на нашій кафедрі і як критерій оцінювання знань на підсумкових заняттях та під час іспиту.

Розв'язування ситуаційних задач, на наш погляд, розширює кругозір студентів, пов'язує теорію з практикою, створює базу для подальшого вивчення клінічних дисциплін і оволодіння професійними навичками.

Лісовий М.І.

Мотивація навчальної діяльності студентів-медиків на заняттях з формування культури професійного мовлення

Як і будь-яка діяльність, формування професійного мовлення студентів-медиків здійснюється під впливом певних мотивів. Мотиви є джерелом активності студентів, вони суб'єктивно відображаються у формі переживання, бажання, прагнення до певної мети. Розуміючи великий вплив специфічних чинників на мотивацію навчальної діяльності студентів (успіх – невдача, оцінка їхньої діяльності педагогом, бажання мати гарні оцінки, усвідомлення необхідності вивчення певного предмету), слід зазначити, що надзвичайно важливе значення має правильна організація навчальної діяльності, оскільки саме вона є основним джерелом мотивації.

Значення для майбутнього медичного працівника того чи іншого мотиву залежить від багатьох чинників: віку студента, рівня його вихованості, розумових здібностей та інтелектуального розвитку, суспільних, соціальних умов, у яких проходить навчання, від оточення, професійної майстерності викладача, соціальної перспективи навчання. Лише за умов реалізації достатньої мотивації навчальної діяльності можна отримати позитивні результати.